

højet Underholdsbidrag. Der er noget uretfærdigt i det, og derfor vil jeg gerne have ud af Lovforslaget dette Punktum om de endelige Aftaler.

Jeg kommer saa til § 125. Dår vil jeg gerne, saaledes som jeg har foreslaaet i Ændringsforslag Nr. 95, have en Bestemmelse ind, saalydende: „De Børn, som en frasepareret eller fraskilt Hustru maatte føde, og hvortil hendes fraseparerede eller fraskilte Mand ikke er eller kan være Fader, skal være udelukkede fra at bære dennes Efternavn“. Det er et Spørgsmaal, som jo ikke saa sjældent kommer frem. Jeg har været ude for det i Praksis mangfoldige Gange. Jeg synes, der er noget urimeligt, noget urigtigt i, at en frasepareret eller fraskilt Mand skal finde sig i, at de Børn, som hans fraskilte eller fraseparerede Hustru i Separationstiden eller efter Skilsmissem faar med en anden Mand, skal bære vedkommende fraseparerede eller fraskilte Mands Efternavn. Jeg vil derfor foreslaa denne Tilføjelse til Paragraffen, saaledes at de Børn bliver at betragte som en ugift Kvindes uægte Børn og derfor faar hendes Fødenavn.

Inden jeg slutter, skal jeg tage mine Ændringsforslag Nr. 84 til § 116 og Nr. 114 til § 177 tilbage, da jeg efter nærmere Overvejelser mener at kunne slutte mig til Lovforslagets §§ 116 og 177.

Jeg skal slutte med at anmode dem af Tingets Medlemmer, der maatte kunne slutte sig til mine Anskuelser, om at stemme for de af mig stillede Ændringsforslag.

Formanden: Ændringsforslagene Nr. 84 og 114 er tagne tilbage. Ønsker nogen at optage dem? (Ophold). Da det ikke er Tilfældet, er de bortfaldet.

Mølgaard-Nielsen: Som ærede Medlemmer vil se af Betænkningen, og som det ogsaa er nævnt af et Par af Ordførerne, har jeg stillet nogle særskilte Ændringsforslag om det omstridte Punkt i Lovforslaget, det brændende i selve Sagen, som flere Talere har udtrykt det, Ægteskabets Indgaaelse. Jeg har stillet det paagældende Ændringsforslag, Ændringsforslag Nr. 22 til § 28, paa et tidligt Tidspunkt og har ikke villet gøre Forandring til Trods for, at det i Grunden falder paa det nærmeste sammen med det

Ændringsforslag, der er stillet af Flertallet. Jeg mener, at mit Ændringsforslag er kortfattet og let forstaaeligt, og at den af mig foreslaaede Ordning vil være den heldigste Overgang til Indførelse af almindelig borgerlig Ægteforening. Jeg foreslaar, at det skal være tilstrækkeligt, at Ægteparret møder samtidig hos Giffefogeden, som vi nødsager til at kalde vedkommende Person, skønt vi ønskede et andet Navn, og i to Vidners Overværelse, i en dertil bestemt Protokol, skriftlig erklærer, at de vil leve sammen som Ægteemand og Ægtehustru. Naar Papirerne er i Orden, og Tillysningen er i Orden, er dette efter min og de andres Mening tilfredsstillende, og der behøves saa ikke, saaledes som nu, Vielse i Kirken.

Ved Ændringsforslag Nr. 27 til § 29 foreslaar jeg, at Sogneraadshormanden i Stedet for som efter Flertallets Forslag Amtsrådet efter Sogneraadets Indstilling udpeger Giffefogeden.

Der næst foreslaar jeg, at §§ 33 og 34 udgaar, og ved Ændringsforslag Nr. 38 til § 35, at den kongelige Resolution, der i begge Tilfælde hentydes til, vil være at give midlertidig, „indtil disse Forhold er ordnede ved Lov“.

Jeg finder Anledning til at takke mine Partifæller, fordi de har taget Hensyn til det, jeg udtalte i Fjor ved Sagens første Behandling, idet jeg ankede over, at Frimenighedspræsterne ikke har den samme Ret til at ægteforene, som andre Præster har. Paa dette Punkt har man føjet mig, idet man har ligestillet Frimenighedspræsterne med Statens andre Præster. Ellers er jeg, kan jeg vel sige, i det bedrøvelige Tilfælde ikke at være enig med mine Partifæller i Udvalget, og som vor ærede Ordfører udtalte, har jeg voldt ham og mine andre Partifæller en Sorg ved at gaa mine egne Veje i dette Spørgsmaal. Jeg kunde gerne kvittere ved at sige, at Sorgen er gensidig. Jeg vil imidlertid trøste mig med, at jeg staaar med en god Samvittighed. Jeg kunde have Lyst til en lille Smule at kritisere baade Ændringsforslagene og selve Betænkningen, derigennem vil jeg kunne vise, at jeg ikke selv er bedrøvet over det Standpunkt, jeg har indtaget. Man har jo stærkt fremhævet de mange Adresser, der er kommet, Tallet staaer i Betænkningen og blev ogsaa nævnt af vor ærede Ordfører. I